

[Handelsministeren.]

Administrationens placering i Jylland kunne måske give anledning til bekymring fra Lolland-Falster og Bornholm. Men administrationen vil bestræbe sig for, at ulemperne bliver minimale, og jeg har da også fået det indtryk, at de lokale egnsudviklingsudvalg i disse to amter har kunnet tilslutte sig tanken om, at egnsudviklingsadministrationen flyttes til Jylland.

Udflytningen af administrationen og oprettelsen af et direktorat vil medføre visse merudgifter. De kan dog holdes inden for størrelsesordenen af 300.000-400.000 kr.

Jeg håber, lovforslaget kan få en så hurtig gang i tinget, som en forsvarlig behandling tillader. Ikke mindst for at undgå for store ulemper i forbindelse med udflytningen og den personalemæssige uro, der nødvendigvis må opstå omkring dette spørgsmål, vil det imidlertid være heldigt, om en afgørelse hurtigt kan træffes.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg har endvidere den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om garantier for lån til industrivirksomheder*.

Dette lovforslag må ses i forbindelse med de ændringer, der tilsigtes i egnsudviklingsloven ved det af mig samtidig hermed fremsatte forslag til en ny egnsudviklingslov.

I min redegørelse for dette sidste lovforslag fremhævede jeg, at forslaget indebar, at den hidtidige hjemmel til at yde finansiel bistand til industrivirksomheder uden for egnsudviklingsområderne udgik af loven som følge af de begrænsninger, forslaget tilsigter i lovens geografiske anvendelse.

Det er imidlertid min opfattelse, at der fortsat vil være behov for — og en væsentlig samfundsmæssig interesse forbundet med — at der i et vist omfang kan ydes bistand til industrivirksomheder også uden for egnsudviklingsområderne.

Lovforslaget tager ikke sigte på at genoplive de bestemmelser, der udgår af egnsudviklingsloven; og den bistand, der i hen-

hold til forslaget kan ydes til industrivirksomheder uanset deres beliggenhed i landet, er væsentlig mindre omfattende end den, der kan ydes efter egnsudviklingsloven.

Jeg skal således pege på, at garantierne maksimalt kan gå op til 80 pct. af den pågældende investering mod egnsudviklingslovens 90 pct., at løbetiden ikke kan overstige 20 år mod egnsudviklingslovens 30 år, og at der ikke som i forslaget til egnsudviklingsloven kan ydes statslån i stedet for garantier, hvis lån ikke kan opnås på sædvanlige markedsvilkår.

Der er stillet forslag om en årlig garantiramme på 30 mill. kr.

Hvad angår forslagens statsfinansielle virkninger, skal jeg bemærke, at bistanden som følge af, at den har karakter af garanti for lån, kun vil belaste statskassen i det omfang, ydede garantier bliver effektive.

Jeg finder forslagens fremsættelse motiveret ved, at udviklingen fremover kan medføre, at den enkelte virksomhed vil blive stillet over for så store krav til investeringer, at det er ønskeligt, at staten kan bistå ved finansieringen som foreslået.

Jeg skal i øvrigt herom henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Det er hensigten at henlægge administrationen af loven til det direktorat, der forudsættes oprettet i det fremsatte forslag til lov om egnsudvikling.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om udførsel af fisk og fiskevarer.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 74) findes i tidenden sp. 1460).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.